

Sygn. akt VIII C 3018/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 sierpnia 2017 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi VIII Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Anna Bielecka-Gąszcz

Protokolant: st. sekr. sąd. Anna Zuchora

po rozpoznaniu w dniu 23 sierpnia 2017 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Spółki Akcyjnej we W.

przeciwko W. Ż.

o zapłatę 808,43 zł

oddala powództwo.

Sygn. akt VIII C 3018/16

UZASADNIENIE

W dniu 28 kwietnia 2016 roku powód (...) Spółka Akcyjna z siedzibą we W., reprezentowany przez pełnomocnika będącego radcą prawnym, wytoczył przeciwko pozwanemu W. Ż. w elektronicznym postępowaniu upominawczym powództwo o zapłatę kwoty 808,43 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 28 kwietnia 2016 roku do dnia zapłaty, a także wniósł o zasądzenie zwrotu kosztów sądowych oraz kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 810 zł.

W uzasadnieniu powód podniósł, że na podstawie umowy cesji z 2 grudnia 2015 roku przejął od (...) S.A. V. (...) prawa do wierzytelności wobec pozwanego z tytułu umowy ubezpieczenia zawartej dnia 12 maja 2014 roku. Pozwany nie uregulował zadłużenia wynikającego z polisy (...) nr (...) -K1 w wysokości 689 zł, której przedmiotem była odpowiedzialność cywilna kierującego samochodem marki S. (...) o nr rej. (...). Na kwotę dochodzoną pozvem składają się: nieopłacona rata składki ubezpieczeniowej w kwocie 689 zł oraz odsetki ustawowe naliczone od dnia 13 czerwca 2014 roku (dzień przypadający po terminie płatności składki) do dnia poprzedzającego wniesienie pozwu w wysokości 119,43 zł. **(pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym k. 2-4v)**

W dniu 10 maja 2016 roku Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie wydał w przedmiotowej sprawie nakaz zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym, który następnie utracił moc w całości na skutek wniesienia przez pozwanego sprzeciwu, zaś sprawa została przekazana do rozpoznania tutejszemu Sądowi.

W sprzeciwie pozwany podniósł, że w kwietniu 2014 roku wypowiedział ubezpieczycielowi polisę OC. Dodał, że nie otrzymał od ubezpieczyciela dokumentacji związanej z umową z dnia 12 maja 2014 roku, a od kwietnia 2014 roku do kwietnia 2015 roku ubezpieczał pojazd w firmie (...), nie zaś u pierwotnego wierzyciela. **(nakaz zapłaty k. 5, sprzeciw k. 7-7v, postanowienie k. 13v)**

Następnie po przekazaniu sprawy z e.p.u. powód uzupełnił braki pozwu i podtrzymał powództwo w całości, a pozwany podtrzymał stanowisko wyrażone w sprzeciwie. **(pismo procesowe k. 16-17, sprzeciw k. 45-46)**

W odpowiedzi na sprzeciw powód podniósł, że pozwany nie udowodnił, aby wypowiedział umowę ubezpieczenia, poprzestając wyłącznie na złożeniu do akt umowy zawartej z innym towarzystwem ubezpieczeniowym. **(odpowiedź na sprzeciw k. 53-54)**

Na rozprawie w dniu 23 sierpnia 2017 roku pełnomocnik powoda nie stawił się. Pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości, podtrzymując dotychczasowe stanowisko w sprawie. **(protokół rozprawy k. 64-65)**

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Na mocy umowy z dnia 30 kwietnia 2013 roku pozwany W. Ż., jako właściciel pojazdu marki S. (...) o nr rej. (...), ubezpieczył przedmiotowy pojazd m.in. w zakresie obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych w (...) S.A. V. (...). Umowa ubezpieczenia została zawarta na okres od dnia 30 kwietnia 2013 roku do dnia 29 kwietnia 2014 roku. **(polisa wraz z załącznikami k. 55-59, okoliczności bezsporne)**

W załączonym do akt sprawy wydruku z dnia 14 grudnia 2015 roku zatytułowanym „Dane polisy (...)” wskazano, że polisa ta, dotycząca przedmiotu ubezpieczenia oznaczonego jako (...), została wznowiona, przy czym jako datę zawarcia umowy został wskazany dzień 12 maja 2014 roku. Polisa miała obejmować okres ubezpieczenia od dnia 30 kwietnia 2014 roku do dnia 29 kwietnia 2015 roku. Termin płatności składki ubezpieczeniowej w kwocie 689 zł został oznaczony na dzień 12 czerwca 2014 roku. **(wydruk k. 20, okoliczności bezsporne)**

W dniu 2 grudnia 2015 roku (...) S.A. V. (...) zawarł z (...) Spółką Akcyjną we W. umowę o przelew wierzytelności m.in. wobec dłużnika W. Ż..

W częściowym wykazie wierzytelności do umowy o przelew wierzytelności z dnia 2 grudnia 2015 roku wskazano, że wysokość zobowiązania dłużnika wynosi 689 zł.

W dniu 28 kwietnia 2016 roku powód wystawił na pozwanego wezwanie do zapłaty, w którym wysokość zadłużenia W. Ż., opisanego jako wynikającego z polisy (...) w dniu 12 maja 2014 roku, została oznaczona na kwotę 819,53 zł. **(umowa przelewu wierzytelności z dnia 2.12.2015 roku k. 24v-33, potwierdzenie wykonania operacji k. 24, częściowy wykaz wierzytelności do umowy o przelew wierzytelności z dn. 2.12.2015 roku – plik o rozszerzeniu „.xls” na płycie CD k. 41, wezwanie do zapłaty k. 22, okoliczności bezsporne)**

Do dnia wyrokowania pozwany nie uiścił kwoty dochodzonej przedmiotowym powództwem. **(okoliczność bezsporna)**

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił bądź jako bezsporny, bądź w oparciu o dowody z powołanych dokumentów, które nie były kwestionowane przez strony.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo nie było zasadne i nie zasługiwało na uwzględnienie.

W przedmiotowej sprawie znajdują zastosowanie przepisy Księgi pierwszej – części ogólnej Kodeksu cywilnego, przepisy Księgi trzeciej dotyczące umowy ubezpieczenia oraz przepisy ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, zwanej dalej ustawą.

Zgodnie z treścią przepisu art. 805 § 1 k.c., przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swojego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. Ubezpieczyciel zobowiązany jest potwierdzić zawarcie umowy dokumentem ubezpieczenia (art. 809 § 1 k.c.).

Stosownie zaś do treści art. 23 ust. 1 i art. 26 ust. 1 ustawy, posiadacz pojazdu mechanicznego jest obowiązany zawrzeć umowę obowiązkowego ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody powstałe w związku z ruchem posiadanego przez niego pojazdu. Umowę ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych zawiera się (co do zasady) na okres 12 miesięcy.

Zgodnie z art. 28 ust. 1 ustawy, jeżeli posiadacz pojazdu mechanicznego nie później niż na jeden dzień przed upływem okresu 12 miesięcy, na który umowa ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych została zawarta, nie powiadomi na piśmie zakładu ubezpieczeń o jej wypowiedzeniu, uważa się, że została zawarta następna umowa na kolejne 12 miesięcy.

W przedmiotowej sprawie bezspornym było, że pozwanego W. Ż., jako właściciela pojazdu marki S. (...), łączyła z pierwotnym wierzycielem umowa ubezpieczenia m.in. w zakresie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych, zawarta na okres od dnia 30 kwietnia 2013 roku do dnia 29 kwietnia 2014 roku. Poza sporem pozostawało ponadto, że pozwany nie złożył do akt sprawy potwierdzenia wypowiedzenia przedmiotowej umowy przed zakończeniem okresu, na który została zawarta, poprzestając wyłącznie na złożeniu umowy ubezpieczenia OC zawartej w dniu 29 kwietnia 2014 roku z (...) S.A., z okresem ubezpieczenia od dnia 30 kwietnia 2014 roku do dnia 29 kwietnia 2015 roku.

Zgodnie z treścią przepisu art. 6 k.c., ciężar udowodnienia twierdzenia faktycznego spoczywa na tej stronie, która z tego twierdzenia wywodzi skutki prawne. W konsekwencji w przedmiotowej sprawie to powód winien udowodnić, że pozwany powinien zapłacić mu należność w wysokości 808,43 zł z odsetkami od daty wskazanej w pozwie w związku z zawartą umową ubezpieczenia. Stosownie bowiem do treści art. 232 k.p.c., strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Oznacza to, że obecnie Sąd nie jest odpowiedzialny za wynik postępowania dowodowego, a ryzyko nieudowodnienia podstawy faktycznej żądania ponosi powód. Sąd orzekający w przedmiotowej sprawie w pełni podziela zaś stanowisko Sądu Najwyższego, wyrażone w wyroku z dnia 17 grudnia 1996 roku (I CKU 45/96, OSNC 1997/6-7/76), że rzeczą sądu nie jest zarządzenie dochodzeń w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie ani też sąd nie jest zobowiązany do przeprowadzenia z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy, w szczególności jeżeli strona jest reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika (art. 232 k.p.c.). Obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (art. 3 k.p.c.), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 k.p.c.) spoczywa na stronie, która z faktów tych wywodzi skutki prawne (art. 6 k.c.).

Przenosząc powyższe na grunt rozpoznawanej sprawy podnieść należy, że powód nie przedłożył żadnych dokumentów, które uzasadniałyby żądanie pozwu. W szczególności do akt sprawy nie została załączona umowa ubezpieczenia OC zawarta – stosownie do twierdzeń powoda – w dniu 12 maja 2014 roku. Powód poprzestał wyłącznie na złożeniu wydruku z dnia 14 grudnia 2016 roku zatytułowanego „Dane polisy (...)”, który to wydruk jednak nie może być nawet potraktowany jako dowód z dokumentu prywatnego wobec tego, że nie jest opatrzony żadnym podpisem, ani pieczętą, nie ma zatem żadnej wartości dowodowej, wobec kwestionowania przez pozwanego roszczenia dochodzonego pozwem. Z całą stanowczością podkreślić należy, że złożony przez powoda wydruk niczego nie wyjaśnia i nie udowadnia. Ma on charakter wyłącznie wydruku komputerowego, który przy tym ma stanowić główny i w zasadzie wyłączny dowód na poparcie zasadności twierdzeń powoda dotyczących zasadności oraz wysokości roszczenia. Jego treść jest przy tym bardzo ogólnikowa, nie wynika z niego bowiem, w oparciu o jakie przesłanki (m.in. przy zastosowaniu jakich zniżek i zwyżek) została wyliczona składka za ubezpieczenie. W tym miejscu podkreślenia wymaga, co jest wiedzą powszechną, że na wysokość składki za ubezpieczenie ma wpływ szereg czynników, nie

tylko w postaci przyznanych ubezpieczonemu zniżek/zwyżek, ale także dotyczących sposobu użytkowania pojazdu, zastosowanych w nim zabezpieczeń, miejsca jego parkowania itp.

Zasadności żądania pozwu nie dowodzi również wezwanie do zapłaty z dnia 28 kwietnia 2016 roku. Jest to tzw. dokument prywatny, którego formalna moc dowodowa, jak stanowi art. 245 k.p.c., ogranicza się do domniemania, że autor dokumentu złożył oświadczenie nim objęte. Tylko w takim zakresie dokument ten nie budzi wątpliwości Sądu. Materialna moc dowodowa tego dokumentu, bez poparcia go odpowiednimi dokumentami źródłowymi, tj. umową ubezpieczenia, a także wobec stanowiska pozwanego kwestionującego pozew co do zasady i wysokości, jest nikła. Jednocześnie przypomnienia wymaga, że treść oświadczenia zawartego w dokumencie prywatnym nie jest objęta domniemaniem zgodności z prawdą zawartych w nim twierdzeń. Zatem dokument prywatny nie jest dowodem rzeczywistego stanu rzeczy (por. wyrok SN z dnia 25 września 1985 r., IV PR 200/85, OSNC 1986, nr 5, poz. 84).

Uwadze Sądu nie uszła również okoliczność, że jako podstawę dochodzonego roszczenia powód w pozwie wprost wskazał umowę ubezpieczenia OC z dnia 12 maja 2014 roku, taka data zawarcia umowy widnieje również na przywoływanym wyżej wydruku komputerowym. Jednocześnie z przedłożonych przez powoda dokumentów jednoznacznie wynika, że na mocy powyższej umowy ochrona ubezpieczeniowa miała być świadczona w okresie od dnia 30 kwietnia 2014 do dnia 29 kwietnia 2015 roku. Już przy tym w świetle zasad doświadczenia życiowego oraz logicznego rozumowania zdaniem Sądu mocno wątpliwym byłoby, aby ubezpieczyciel udzielał pozwanemu jakiegokolwiek realnej ochrony ubezpieczeniowej za okres sprzed dnia 12 maja 2014 roku, zwłaszcza jeśli uwzględnić okoliczność, że umowa ubezpieczenia nie może obejmować swoją mocą okresu sprzed daty jej zawarcia (art. 10 ust. 1a ustawy stanowi, że umowa ubezpieczenia obowiązkowego nie może obejmować ubezpieczeniem okresu poprzedzającego zawarcie tej umowy). Dodatkowo należy tu przywołać treść przepisu art. 809 § 2 k.c., w myśl którego, z zastrzeżeniem wyjątku przewidzianego w art. 811, w razie wątpliwości umowę uważa się za zawartą z chwilą doręczenia ubezpieczającemu dokumentu ubezpieczenia, w sprawie zaś nie zostało również wykazane, by pozwany otrzymał jakikolwiek dokument ubezpieczenia (W. Ż. wprost kwestionował, aby otrzymał wznowioną polisę), przy czym za niesporne uznać należy, że w kategoriach dokumentu ubezpieczenia nie mieści się omówiony wyżej wydruk komputerowy.

Mając powyższe na uwadze Sąd oddalił powództwo w całości.